

K. K.: Noorteromaanides on muidugi sage teema joodikust isa. Aga tõepoolest, alfaiseid tänapäeva lastekirjanduses justkui ei esine.

I. M.: *Mõni sõna ka neist, kes nominentide valikust napilt välja jäid. Kadri Hinrikuse „Tohuvabohu” on samuti raamat, mida vähemasti Tallinna lapsed peaksid hästi teadma. Kinkis ju Tallinna Keskraamatukogu tänavu selle kõigile meie pealinna esimese klassi õpilastele.*

A. K.: Kadri Hinrikus üllatab! Ta on seni olnud väga lüüriline autor, lüürilises võtmes on kirjutatud ka tema teine 2019. aastal ilmunud teos „Millest sa unistad?”. Kuid „Tohuvabohu” lugu on ootamatult hoogne ja vahva. Laste ja täiskasvanute rollide äravahetamisele on autor leidnud huvitavaid võimalusi.

K. K.: Hinrikuse idee on, et ka lapsed peavad vastutuse võtma. Nad peavad ise hakkama tegutsema, et asjad paika saaks.

P. P.: Omaette väärtuseks on raamatu lõpp, mis on taas kadrihinrikuslikult lüüriline. Ja see ei mõju halvasti, ei tekita eelnevaga ebaloomulikku või -loogilist kontrasti, vastupidi. Pluss on seegi, et kõrva taha pandav tuleb välja justkui iseenesest sündmuste käigus.

I. M.: *Ootamatult kõrgele tõusis teie hinnanguskaalal veel üks debütant — Sandra Heidovi jutukogu „Lapsed ja natuke vanemad”.*

A. K.: Teinekord on „vähem parem”. Siin ei ole teksti liigvohamist ega üldse midagi liigset. Realistlikest lastelugudest on tehtud korralik valik, kõik on täpselt välja mõõdetud, mõte hästi edasi antud. Kena raamat.

K. K.: Lood on realistlikud, elulised, aga samal ajal üldistavad ning üle kõige valitseb taas sõbralik vaim. Isiklikult ei osanud sellest autorist midagi oodata, aga iga looga meeldis see raamat üha rohkem.

P. P.: Heidovi huumor on lihtne ja vaoshoitud — nii palju, kui seda ongi. Päris mitmes lasteraamatus tundub, et autor üritab nalja teha kõige muu hinnaga. Siin mitte.

I. M.: *Tuntud tegijatest avaldasid mullu raamatuid ka Leelo Tungal ja Piret Raud.*

K. K.: Eks targad suured inimesed üritavad lastele meenutada, et elu ei käi ainult telefoni ja arvuti abil. „Jänes Juliuse arvuti” auks tuleb öelda, et autor ei ütle, et arvuti on pähh ja ai-ai-ai. Ta lihtsalt näitab, kuhu sellised asjad võivad välja viia.

P. P.: Nutisõltuvuse kujutamine tänapäeva lastekirjanduses pole teab kui eriline asi. Aga Tungal oskab ka igapäevasest ja leierdatust kirjutades alati leida mingisuguse originaalse nurga, oskab alati üllatada.

K. K.: Ja muidugi jäi kaalukausile Piret Raua autoriraamat „Kõrv”, kus teksti peaaegu polegi, aga sõnum on täiesti olemas. Nagu Piret Raua puhul ikka. Kogu see raamat ütlebki, et mis siin ikka rääkida — hoopis kuulata peab oskama.

I. M.: *Piret Raua „Kõrv” on kindlasti ka kõige edukam möödunud aastal väljaspool Eestit müüdud raamat. See on valminud Briti kirjastuse Thames & Hudson tellimustööna, aga ilmunud nii Inglismaal kui ka USA-s, kus asub kirjastuse harukontor. Sama kirjastus müüb raamatu litsentsi omakorda edasi. Nüüd on*